

Resolució 362/2026, de 26 de febrer

Número d'expedient de la Reclamació: 2780/2025

Administració reclamada: Ajuntament de Cubelles

Informació reclamada: Sobre mesures de protecció d'una espècie d'au.

Sentit de la resolució: Inadmissió per reiterativa

Resum: Tota sol·licitud d'un interessat dona lloc a un expedient administratiu i determina que l'Administració està obligada a dictar resolució expressa en tots els procediments i a notificar-la qualsevol que sigui la seva forma d'iniciació. Amb tot, en el cas de sol·licituds que es reiteren sense fonament, com és el cas, l'expedient es pot resoldre amb una simple inadmissió de la sol·licitud, a l'empara del que disposa l'article 88.5 LPAC, com diem, que permet inadmetre les sol·licituds que estiguin mancades de fonament, com és palès que succeeix en el cas que ens ocupa. Aquesta manca de fonament es basa, en aquest cas concret, i com ja s'ha esmentat, en la reiteració d'ídèntica reclamació, perquè ha estat resolta en una Reclamació anterior.

Paraules clau: Ajuntaments. Persones físiques. Medi ambient. Mesures de protecció. Aus. Reclamació contra silenci. Manca de col·laboració. Inadmissió. Reiterativa. Abús de Dret.

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. El 24 de desembre de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 2780/2025, presentada per una persona física contra l'Ajuntament de Cubelles.
2. En la seva reclamació sol·licita el següent: "Que el Ayuntamiento de Cubelles informe detalladamente sobre las actuaciones de control, vigilancia y sanción realizadas entre 2021 y 2025 en relación con la presencia de animales domésticos en las playas y zonas de nidificación del corriol camanegre, indicando fechas, incidencias y resultados. Segundo. Que se facilite copia o, en su defecto, declaración expresa de inexistencia de: a) El protocolo municipal de actuación sobre fauna doméstica en zonas de nidificación o hábitats sensibles; b) Los informes o comunicaciones de cumplimiento de las recomendaciones formuladas por GEPECEdC desde 2021; c) Las actuaciones preventivas o medidas adoptadas por la Policía Local o el área de Medi Ambient desde el inicio del proyecto de conservación. Tercero. Que, en caso de no haberse adoptado medidas correctoras, el Ayuntamiento proceda a activar los mecanismos de control, vigilancia y gestión ambiental previstos en el Pla de Gestió Ambiental Municipal, garantizando la transparencia y la participación ciudadana en la protección del litoral y su biodiversidad".



3. L'objecte d'aquesta Reclamació coincideix exactament amb una part la Reclamació 2743/2025, presentada en data 14 de desembre, i que s'ha resolt per aquesta Comissió amb una estimació parcial i una inadmissió parcial.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 LTAIPBG i 29 del RGAIP aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tan a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre la inadmissibilitat de la Reclamació

La informació que demana la persona reclamant ja ha estat objecte de pronunciament per part d'aquesta Comissió. Concretament s'han substanciat al fil de la Reclamació 2743/2025. Essent així les coses és procedent inadmetre aquesta reclamació ulterior, atès que la 2743/2025 ja ha estat resolta. Malgrat que les causes d'inadmissió de les sol·licituds i reclamacions relacionades amb el dret d'accés a la Informació pública s'han d'interpretar de forma restrictiva, en aquest cas, d'acord amb la normativa de procediment administratiu aplicable supletòriament als procediments de reclamació davant la GAIP, és procedent aplicar allò disposat a l'article 88.5 la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC).

Certament, d'acord amb la norma darrerament esmentada (art. 21) tota sol·licitud d'un interessat dona lloc a un expedient administratiu i determina que l'Administració està obligada a dictar resolució expressa en tots els procediments i a notificar-la qualsevol que sigui la seva forma d'iniciació. Amb tot, en el cas de sol·licituds que es reiteren sense fonament, com és el cas, l'expedient es pot resoldre amb una simple inadmissió de la sol·licitud, a l'empara del que disposa l'article 88.5 LPAC, com diem, que permet inadmetre les sol·licituds que estiguin mancades de fonament, com és palès que succeeix en el cas que ens ocupa. Aquesta manca de fonament es



basa, en aquest cas concret, i com ja s'ha esmentat, en la reiteració d'ídèntica reclamació, perquè ha estat resolta en una Reclamació anterior.

3. Sobre l'abús de dret de la persona Reclamant

Així mateix aquesta Comissió declara que tot i que la legislació catalana no recull com a causa d'inadmissibilitat en l'article 29 LTAIPBG el supòsit de les sol·licituds manifestament repetitives o abusives previst a l'article 18.1.e de la Llei bàsica 19/2013, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE), aquesta Comissió ve aplicant el criteri de considerar que el principi d'interdicció de l'abús de dret, establert com a principi general del dret civil pels articles 111-7 del Codi civil de Catalunya i 7 del Codi civil espanyol, és aplicable a tota mena de relacions jurídiques que l'infringeixin, de manera que una sol·licitud d'informació abusiva podria ser vàlidament inadmesa. Així s'ha vingut considerant des de la Resolució d'11 de febrer de 2016, de finalització de la Reclamació 36/2015 "en aplicació dels principis generals de bona fe i de prohibició de l'abús de dret proclamats a l'article 111-7 del Codi Civil de Catalunya i a l'article 7 del Codi Civil espanyol, una Administració pugui, legítimament, inadmetre o desestimar sol·licituds d'accés a la informació pública que excedeixin manifestament i objectivament els paràmetres o estàndards normals d'exercici d'aquest dret, especialment si causen un dany o perjudici als altres (en aquest cas, als interessos generals), sense obtenir un benefici propi (es tracti d'un benefici particular o d'un benefici general inherent a la transparència; per exemple, podria existir abús de dret quan fos palès que una persona formula una o repetides sol·licituds d'accés a la informació pública amb la sola finalitat de carregar de feina una determinada Administració, òrgan administratiu o empleat públic amb qui ha tingut una mala experiència)".

Així doncs, per qualificar-se d'abusiva, cal acreditar que la sol·licitud d'informació es realitza amb el veritable ànim de causar perjudici a l'Administració i sense benefici en termes del dret d'accés per la persona sol·licitant. En aquest sentit es dubta raonablement del benefici que pot obtenir el reclamant interposant idèntica reclamació amb deu dies de diferència i, més quan la interposició de la segona Reclamació es fa mentre la primera Reclamació encara està dins del termini ordinari per ser resolta.

És criteri d'aquesta Comissió considerar que la interposició de reclamacions, sense cap justificació com és el cas de la persona reclamant en aquesta i d'altres Reclamacions presentades al llarg de l'any 2025, pot arribar a ser constitutiva d'abús de dret. En el cas que ens ocupa, la persona reclamant ha vist inadmeses o desestimades les seves reclamacions davant la GAIP, com a mínim quinze vegades.. Aquest capteniment, quan el reclamant coneix perfectament la doctrina de la Comissió sobre les seves pretensions, perquè com diem se li ha informat com a mínim en quinze ocasions al respecte, representa una mala utilització els recursos públics i un abús en l'exercici del dret a reclamar davant la GAIP.



Aplicant aquest criteri a la Reclamació objecte d'aquest procediment, un cop examinat l'expedient reportat, la Reclamació és clarament injustificada i és contrària a l'equitat i a la bona fe i, per tant, suposa un exercici abusiu del dret a Reclamar davant d'aquesta Comissió tal i com queda recollit a la LTAIPBG.

Aquesta Comissió emfasitza que l'exercici del dret d'accés a la informació pública i l'eventual dret a reclamar davant de la GAIP ha de ser equilibrat i ponderat amb la càrrega que suposa per l'Administració, i tan deplorable és que l'Administració obstaculitzi, dificulti o dilati l'accés a la informació pública com que aquesta quedi monopolitzada per una actuació que no s'ajusta a la finalitat de la Llei de transparència tal i com es defineix en l'article 1.2.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 26 de febrer de 2026, resol per unanimitat:

1. Inadmetre la Reclamació 2780/2025 i declarar l'abús de dret comès per la persona reclamant, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 2780/2025 i publicar aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.